

GRAN CANARIA

DEL 27 DE FEBRER AL 6 DE MARÇ DE 2017

Introducció

No hem estat mai a Gran Canaria i de fet Las Palmas es l'única capital de província que no coneixem. i, per això, hem decidit anar uns dies a Las Palmas.

Hem reservat hotel via Booking i vol a la companyia Norwegian que ofereix la novetat de vols baix cost des de Barcelona i anem una setmana a Gran Canaria.

Consideracions del viatge:

1er dia: dilluns dia 27 de febrer de 2017

Encara que tenim el vol a quarts de quatre de la tarda, a quarts de dotze ja érem a l'aeroport amb el check-in fet i passats els controls. La espera s'ha fet una mica llarga, tot i haver dinat (malament i car), però ara, a les cinc de la tarda ja fa mitja hora que estem volant cap a destinació.

Després de mes de tres hores de vol, hem arribat a Gran Canaria, temps de recollir les maletes i el cotxe de lloguer, i cap a l'hotel a on hem arribat cap a les vuit hora local ja fosc. Temps de endreçar una mica les maletes i cap a sopar (a l'hotel i tenim mitja pensió). Amb el canvi d'hora, per nosaltres avui el dia ha tingut una hora mes, encara que entre tant trasllat, espera, vol, etc. no hem gaudit i el dia ha sigut mes llarg i cansat.

2n dia: dimarts dia 28 de febrer de 2017

Dimarts de Carnaval, aquí es festiu i quasi tot esta tancat, tot i així hem pogut fer el que teníem previst malgrat el dia no ha començat be ja que, en una apretada de gent al pujar al bus (aquí en diuen guaguas), algú ha obert la cremallera de la meva motxilla i ens ha pres la llibreta que teníem amb els segells dels llocs a on havíem estat. Sap molt de greu però, a la fi, cal pensar que hauria estat pitjor si haguessin pres el GPS o l'ipad, que els porto a la mateixa motxilla. Be ens refarem, ja hem comprat una llibreta nova i el repte es recuperar tots els segells.

Fora d'aquest incident, la jornada ha estat agradable, hem visitat la zona que en diuen Vegueta, que es la part colonial i mes antiga de la ciutat de **Las Palmas (380.000 h)**.

Quasi tot, com la catedral, era tancat, però hem pogut visitar el Museo Canario (arqueologia de l'arxipèlag) i la Casa de Colon, casa museu típica canària que recull una exposició museïtzada de l'almirall i de les Canàries a l'època del descobriment d'Amèrica. També hem tingut temps de seure una estona a prendre un refresc en una acollidora placeta del barri. Fa un temps esplèndid, avui amb alguns núvols, i passem força calor.

La primera impressió de Las Palmas es que es una ciutat molt gran, amb un urbanisme caòtic, no massa neta, però amb zones curioses i oberta al mar, de fet, a la zona en que està l'hotel, anomenada La Isleta, es com un istme d'uns 400 mts. amb la platja de Las Canteras a un costat i el port a l'altre, o sigui, entre mar i mar.

Acabada la visita a la Vegueta, hem agafat el bus fins a la zona del port per dinar en una pizzeria del centre comercial que hi ha.

Avui a mes de ser festiu, es el dia del carnaval infantil i, per tot arreu estava ple de jovent disfressat i famílies senceres compartint disfressa a l'estil comparsa.

Després de descansar una estona hem sortit a donar una volta per viure l'ambient de la cavalcada infantil que passava a tocar de l'hotel. Molta gent, quasi tothom disfressat, musica cutre i a tot volum, etc., en fi, un acte ple de glamour i que voldríem veure a sovint. ☹️

A sopar i cap a l'habitació a carregar les bateries, dels mòbils i les nostres.

3r dia: dimecres dia 1 de març 2017

Després de descansar be i d'un bon esmorzar (el bufet d'esmorzar de l'hotel esta força be), ens dirigim a fer la ruta per la part nord de Gran Canaria.

La primera parada es a la població de **Gáldar (24.296 hab.)** a on, després d'aparcar, cosa molt difícil en aquesta població de carres costeruts i estrets, visitem un museu arqueòlogic anomenat La Cueva Pintada.

Lloc molt interessant on podem veure, en un audiovisual i en la zona d'excavacions, la manera de viure dels aborígens canaris i com foren

exterminats per les tropes de Castella, al segle XV, fins a fer-los desaparèixer o, les dones, barrejar-les amb castellans. La joia del lloc es un petit espai, de fet una cova, que conserva pintures geomètriques originals dels segles XII-XIII.

Hem seguit camí per visitar uns quilometres més a l'est, un lloc anomenat Cenobio Valeron, a on hi ha coves excavades a la roca que es pensava que eren habitatges dels aborígens, fins que al segle XIX es va demostrar que es tractava de llocs segurs a on guardaven els aliments, principalment cereals. El lloc es d'accés dur, cal pujar uns 200 esgraons, però molt curiós. Com a tot arreu hi havia tot de turistes nòrdics.

Hem seguit la ruta fins a la localitat d'**Arucas (37.300 h.)** que te una església molt gran i destacada dins el patrimoni de Gran Canaria. No l'hem pogut veure per dins perquè estava tancada fins a quarts de cinc de la tarda. Hem aprofitat per anar a dinar en una taberna canària, molt be per cert, i fer una passejada pel centre de la població.

Aconsellats pel personal de l'oficina de turisme, hem canviat una mica la ruta prevista i ens hem traslladat fins a la població de Teror. Te un centre urbà molt curiós amb cases de colors i balcons de fusta i hi ha la basílica de la Virgen del Pino patrona de Gran Canaria, que hem visitat.

Teror (12.500 h.) es una població que esta una mica endins cap a la zona muntanyosa, una zona a més altitud i amb força vegetació. Es una de les possibles vies per anar al centre de l'illa a on hi ha la zona amb muntanyes més altes.

Cap a mitja tarda el temps a refrescat una mica i com portàvem força ruta feta i el cansament apareixia, hem decidit anar cap a l'hotel a descansar fins l'hora de sopar.

Demà tenim idea de anar al sud de l'illa. Esperem que ens faci bon temps. Aquest dos dies sense tenir mal temps, el sol no ha aparegut de forma clara i hem tingut força estones de núvols. Demà més.

4rt dia: dijous dia 2 de març de 2017

Hem sortit per fer una excursió per la zona del sud de Gran Canaria. Es curiós el clima de les Canàries. Els vents anomenats alisis, fan que la majoria de núvols es concentrin al nord de les illes muntanyoses a l'hora que al sud fa un temps esplèndid. Aquest a estat el cas d'avui, hem sortit de Las Palmas al mati

molt ennuvolat igual que al vespre al tornar i, en canvi, al sud de l'illa hem tingut temps d'estiu amb sol radiant i molta calor.

Com ja havíem intuït aquest tema de la diversitat climàtica, hem anat cap al municipi de **San Bartolomé de Tirajana (53.800 h.)** convençuts de que tindríem un dia mol bo, i així ha estat, per les zones de platja la gent en banyadors i bikinis i les platges i terrasses plenes.

El recorregut del dia a estat, bàsicament, pel municipi de San Bartolomé. Aquest municipi es el més extens de l'illa, amb la seu municipal a uns 25 kms, endins, algun nucli a prop, com Fataga, que hem visitat, i altres a peu de platja (Maspalomas, Playa del Inglés, San Agustín, etc) que formen una agrupació urbana de més de 50000 habitants.

La zona es calcada a altres llocs que hem visitat, com Benidorm, Costa del Sol, Mallorca, etc., hotels, blocs d'apartaments, xalets, supermercats, cerveseries, etc. etc.

La primera parada a estat al nucli de San Agustín, per veure un magnífic rellotge de sol monumental situat en una zona que semblava territori suec, amb botigues, col·legis, clíniques, i fins i tot una església sueca. Hi hem entrat a xafardejar i ens ha agradat l'estil i la forma d'obrir-se als ciutadans, amb sales d'estar, biblioteca, cafeteria, etc. més, clar de la zona de culte, en fi, una forma de fer molt oberta i que facilita l'apropament a l'església. Caldria prendre'n nota.

Després de visitar les dunes i el far i d'acabar angoixats per tant turista nòrdic, hem seguit ruta cap a San Bartolomé, amb parada a Fataga, un petit nucli de cases blanques i negres. A San Bartolomé, a mes de visitar l'església del sant, hi hem dinat magníficament, poder un pel massa.

La ruta que hem fet des de Maspalomas cap San Bartolome i després cap a Santa Lucia, Agüimes i sortir a l'autovia, es d'uns 70 Kms per carreteres estretes i corbes continues, molt pesada de conduir però d'una bellesa espectacular, amb muntanyes de varis estils de vegetació, barrancs de tota mena, poblets blancs, etc, es per fer tranquil·lament i gaudir del paisatge com hem fet nosaltres.

Després d'una parada tècnica a **Agüimes (30.250 h.)**, a mitja tarda ja érem a l'hotel per descansar i esperar l'hora de sopar.

5e dia: divendres dia 3 de març de 2017

Gran Canaria (840.000 h.) es una illa amb una orografia molt particular, plena de barrancs que baixen des de les parts altes del centre cap a la costa, i això fa que, excepte les 2 o 3 autopistes al nord i a l'est, totes les carreteres siguin molt revirades, estretes, amb pujades i baixades constants. A més, degut al caòtic urbanisme de pobles i ciutats, com la majoria de rutes passen pel mig dels pobles, fa que els desplaçaments siguin lents i feixucs.

Avui n'hem fet un bon tros d'aquest tipus de carreteres, doncs hem començat el dia visitant un rellotge de sol en un institut a Tamaraceite, a les rodalies de la capital, després hem anat fins a Arucas per visitar per dins l'església parroquial que l'altre dia estava tancada. Es una església molt interessant, amb planta de creu grega, no habitual, i amb uns magnífics vitralls. Ha valgut la pena el tornar a visitar aquesta vila, malgrat ha costat molt trobar aparcament.

A continuació hem pujat al poble de **Firgas (7.500 h.)** que te un carrer en pendent i esglaonat que, a la primera part es una font amb cascades d'aigua i, a la part superior, hi uns mosaics amb mapes, escuts i alegories de cada una de les set illes canàries. Es un lloc molt interessant.

Hem tornat cap a Las Palmas per deixar el cotxe al pàrking per moure'ns en transport públic.

Abans de res, hem anat fins al Parque Santa Catalina per visitar l'oficina de turisme que esta en un edifici d'estil canari, molt singular, també hem aprofitat per assabentar-nos dels horàries de les restriccions de transit a la zona del pàrking amb motiu de les cavalcades de carnestoltes i l'enterrament de la sardina, dissabte i diumenge.

Un cop al corrent d'aquest tema, hem anat fins a Vegueta per visitar la Catedral de Santa Ana (l'altre dia estava tancada per dimarts de carnaval). Es un gran temple amb un claustre d'estil pati canari i, a l'interior, una planta de tres naus amb un sostre amb espectacular nervadura i uns vitralls interessants.

Acabada la visita, hem dinat en una taberna propera, molt be com tots aquest dies, i hem fet una passejada pel barri de Triana, que ens ha sorprès amb una col·lecció d'edificis modernistes molt interessants i ben conservats.

A l'alçada del Parque de San Telmo, després de visitar la petita ermita! Hem agafat "la guagua" i abans d'anar a l'hotel a posar fi a la jornada, hem entrat al museu Elder de Ciencia que ens ha decebut força.

6e dia: dissabte dia 4 de març de 2017

Esgotant les darreres opcions de visites a Las Palmas i deixant per demà l'excursió mes llarga al centre de l'illa, avui hem visitat de bon mati un parell de llocs que, en altres circumstancies, com mes patrimoni interessant o mes rellotges de sol, no hi hauríem anat.

Jo dic que en aquest viatge visitem i fotografiem llocs no habituals per nosaltres perquè es el que hi ha aquí i, a falta de coses mes interessants, visitem el que trobem sense que això vulgui dir que no hem vist llocs atractius i curiosos.

Com deia, a primera hora hem anat a un lloc anomenat Pueblo Canario que vol ser una recreació d'un petit poble però la concessió s'acabat i esta tot tancat i abandonat. Sol hi ha obert el museu Nèstor, pintor promotor del lloc, i l'hem visitat.

Tot seguit hem agafat el bus que ens a dut fins a la part nord de la Isleta i hem visitat el Castillo de la Luz avui seu de la fundació Martin Chirino i museu de l'obra d'aquest escultor.

La resta del mati l'hem dedicat a passar el temps i anar de compres per dur records a les filles i nets.

Hem dinat en un restaurant italià a prop de l'hotel i a continuació a descansar una estona.

A mitja tarda feia un temps espectacular encara que amb una mica de vent i hem decidit caminar una mica pel passeig que hi ha a la vora de la Playa de las Canteras.

Ha estat una passejada molt agradable i en arribar al final, just davant de l'auditori Alfredo Kraus, hem volgut agafar el bus per no tornar a peu, però resulta que aquesta tarda hi ha la gran cavalcada del carnaval i el centre de la ciutat esta tot tallat al transit rodat, amb la qual cosa que el bus ens ha deixat a quasi mitja hora a peu de l'hotel.

En arribar, a descansar una mica i esperar que pel carrer de darrera, al que dona la finestra de la nostra habitació, passi la cavalcada per veure un mica la animació i disbauxa de la gent.

7e dia: diumenge dia 5 de març de 2017

Passada la bogeria de la nit de carnaval, la ciutat desperta molt tranquil·la i nosaltres aprofitem per fer la darrera excursió del viatge, aquest cop al centre de l'illa per veure la zona mes muntanyosa.

Pugem fins a la localitat de **Tejeda (2.000 h.)** a on, entre sol i núvols, podem veure algunes de les muntanyes mes altes, com el **Roque Nublo**. La zona es encantadora amb poblets blancs i força vegetació i les muntanyes, sense ser res comparable amb els Pirineus, son curioses.

El que es curiós es el temps ja que des de Las Palmas a Tejeda, uns 40 kilòmetres, hem sortit núvol, pujant hem trobat molta boira i vent i a dalt, tot i fer vent, hi havia moltes estones de sol. Cosa del alisis.

Ja de baixada, hem passat per les poblacions de San Mateo i Santa Brigida, a on hem dinat, dues poblacions sense gaire interès encara que ambdues amb alguns racons típics. A San Mateo, a l'església, hi ha una col·lecció de vitralls molt interessant.

I, cap a quarts de quatre, a l'hotel a descansar. Mes cap al vespre sortirem a donar una volta per veure que dona de si el xou de l'enterrament de la sardina i els focs artificials.

Demà cap a casa.

8e dia: dilluns dia 6 de març de 2017

Avui ja partim, però com el vol el tenim a quarts de set del vespre, podem aprofitar per visitar alguns racons que encara ens havien quedat. El primer es el que anomenen la Caldera de Bandama, antic volcà amb un crater de 1000 metres de diàmetre i que es visita des de dalt del Pico de Bandama. El dia s'aixeca núvol i no deixa veure com voldríem aquest lloc, però tot i així es espectacular.

Tot seguit, anem al centre històric de **Telde (102.200 h.)**, la segona ciutat de Gran Canaria en numero d'habitants.

Ens costa molt trobar lloc per aparcar el cotxe i, a la fi, el podem deixar i caminar una mica pel barri antic. Fent-ho, rebem un whatsapp que diu que hi ha vaga de controladors francesos i al Prat hi ha merder. Ja ens agafa la por al cos per si ens pot afectar a nosaltres. Anem a l'oficina de turisme per recollir informació de la ciutat i per preguntar si saben quelcom del tema dels controladors. Miren per Internet i no hi consta res, però, per si de cas, decidim no voltar mes i, després de dinar, anar cap a l'aeroport.

A turisme ens recomanen anar a dinar a la zona de la platja (Melenara). Fem cas a la recomanació i dinem molt be, en un petit lloc de platja i a deu minuts de l'aeroport.

En acabar, cap a l'aeroport, deixem el cotxe a Cicar, ens han de tornar el dipòsit per la benzina no gastada, i cap a esperar per poder fer el check-in. No consta cap anomalia i res fa pensar que no viatgem a l'hora prevista. Efectivament, seguint els horaris previstos i les esperes habituals, cap a les 7 (hora canària) surt el vol que ens deixa a Barcelona a quarts de dotze del dia 6 de març. Als vols de la una de la nit. Ja estem a casa. Fi del viatge.

Comentaris i curiositats

- **Els vols de Norwegian** surten de la terminal T2 (l'antiga terminal del Prat); tot es low cost, esta una mica degradat i a mes estan de reformes i sols esta operativa una zona de la terminal, tot una mica depriment, també els tipus de passatgers es una mica diferent al de la T1, gent mes tipus low cost, molt friquis tips de cervesa, l'única cafeteria-restaurant mol ple i car, etc.
- Al·lucinant tot el tema de **carnestoltes**; aquí, les festes duren quasi tot el mes de febrer, del 10/2 al 5/3. Tot ple de gent estrofolària amb tot tipus de disfresses, aquesta setmana sense escola tota la setmana, molta gent i soroll, no sempre tot es net, etc,
- **Vistes de lluny**, les poblacions de l'illa fan goig perquè tenen les cases de colors pastel i l'efecte gràfic es curiós, però a la que entres a la població veus que moltes de les cases fora bo que les repintessin i l'efecte es bastant deplorable.
- També es de destacar, **el caos urbanístic** que impera a l'illa amb construccions disseminades per arreu més enllà dels nuclis urbans, cosa que porta a un gran desordre.
- Molt recomanable la ruta des de Maspalomas a Agüimes, passant per Fataga, San Bartolome de Tirajana i Santa Lucia.
- **La gent** d'aquí es molt sorollosa i cridanera, sobre tot quan estan reunits a bars i cafeteries, sembla que no sàpiguen parlar si no es cridant.
- **Urbanisme caòtic**, pobles sense glamur amb cases per restaurar i pintar, carrers molt bruts, es l'imatge general de l'illa, encara que com les cases dels pobles son totes pintades de colors diferents de tons pastel, des de lluny, els pobles es veuen molt bonics.
- Per molt que ho diguem no deixa de sorprendre'ns el **caòtic urbanisme** que afecta a tots el racons de l'illa. Es de l'estil comú a les ciutats de prop de Barcelona (com Can Deu a Sabadell o les Arenes a Terrassa) a l'època dels anys 50 i 60 del segle XX quan arribaven immigrants de la resta d'Espanya i cadascú feia la casa al costat de la del seu parent sense cap tipus de normativa. Aquest es l'estil majoritari a tots el racons de Gran Canaria inclòs a les rodalies de Las Palmas.
- **Viatge en Norwegian**: No havíem volat mai amb aquesta companyia noruega, de fet fa poc temps que opera a Catalunya, i l'experiència ha estat molt positiva: facilitat de reserva, preus molt assequibles amb reserva de seient i facturació d'equipatge, personal molt amable, avions còmodes amb files amplies. Ho tornarem a provar.

- A Gran Canaria, als autobusos els anomenen “**guaguas**”, oficial, i extraoficialment. Tothom en diu així, i a les comunicacions oficials, horaris, parades, etc., també en diuen “guaguas”. Curiós.
- El **taxis** d l’illa, es diferencien segons la població i, sent blancs, tenen distintius de colors segons el municipi.